

خورشیدهای سرزمینم

ایران

آرش کمانگیر، وهرز دیلمی،

موتای دیلمی، بابک خرم‌دین،

منصور حلاج، عمادالدین نسیمی، پورداود

تألیف

عباس (جهانگیر) دانای علمی

انتشارات آرون

سرشناسه	: دانای علمی، عباس (جهانگیر) ۱۳۳۶.
عنوان و پدیدآور	: خورشیدهای سرزمینم ایران، عباس (جهانگیر) دانای علمی.
مشخصات نشر	: تهران: آرون، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری	: ۱۶۸ ص.
شابک	: ۷ - ۰۹۳ - ۲۳۱ - ۹۶۴ - ۹۷۸.
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا.	
موضوع	: قهرمانان - ایران - تاریخ.
موضوع	: میهن‌پرستی - ایران.
موضوع	: ایران - تاریخ - جنبش‌ها و قیام‌ها.
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۰ خ ۹ ۲ د ۵۱۵ / GR.
رده‌بندی دیویی	: ۳۹۸/۲۰۸.
شماره کتابخانه ملی	: ۲۱۷۱۲۴۲.

خورشیدهای سرزمینم ایران

تألیف: عباس (جهانگیر) دانای علمی

ناشر: انتشارات آرون

حروفچینی: نشر آرون

چاپ اول: ۱۳۹۰

چاپخانه حیدری: ۱۰۰۰ نسخه

۳۴۰۰ تومان

فهرست

۵		سنخن نویسنده
۷		آرش کمانگیر
۲۲		وهرز دیلمی و خاندان او
۴۹		چه کسی به موتای دیلمی خیانت کرد
۸۰		سه خورشید آسمان عشق و محبت
۸۸		بابک خرم‌دین
۱۰۰		حسین بن منصور حلاج
۱۱۹		عمادالدین نسیمی و نهضت حروفیه
۱۴۴		پورداد، مردی که با راستی زیست

سخن نویسنده

در ادوار مختلف این سرزمین پاک، مردان و زنانی پا به عرصه وجود نهادند که در نوع خود بی نظیر بوده اند که طی گذشت هزار و اندی سال یا قرون مختلف هنوز نام آنها از فکر و اندیشه مردم این سرزمین زدوده نشده است، زیرا آنها هم چون خورشیدی بودند که با از دست دادن نیروی خود، گرمی را جایگزین سردی می کردند.

آرش کمانگیر برای تعیین حد و مرز در جنگ ایران و توران آگاهانه جانش را در چله کمان نهاد تا به دیگران درس غیرت و پایداری دهد. قیام بابک گرچه سرکوب شد اما راه را به دیگران شناساند. منصور حلاج آن چنان رعب و وحشت در دل خلفای عباسی انداخت که حتی پس از مرگش به هیچ کس اجازه نمی دادند که نام او را بر زبان آورد؛ اما بر خلاف پندار آنها نام و عملکرد او آن چنان باقی ماند تا عمادالدین نسیمی در زمان

تیموریان همچون او صورت خویش را در برابر دشمنان، سرخ‌گون کرد تا دشمن روی زرد او را در هنگام خونریزی شدید نبیند.

موتای دیلمی برای نگاهبانی این سرزمین چه کوشش‌ها کرد اما آنچه باعث شکست او شد پیروزی شمشیر بر او نبود بلکه خیانت یاران او بود.

بابک، مازیار، حلاج، هر یک به طریقی طعم تلخ خیانت را با تمام وجود خود حس کردند. شاید بریدن دست و پا و سر، بر آنها مانند خیانت یاران خویش دردآور نبود؛ چه بسا اگر آن خیانت‌ها انجام نمی‌گرفت؛ مسیر تاریخ این کشور عوض می‌شد.

به قول ابوسعید ابوالخیر:

آتش با دو دست خویش بر خرمن خویش

چون خویش زدم چه نالم از دشمن خویش

کس دشمن من نیست منم دشمن خویش

ای وای من و دست من و دامن خویش

به هر روی قیام‌های بسیاری در این کشور در ازمنه گذشته روی داده است که از بعضی قیام‌ها و افرادی که بانی آن بوده‌اند به اجمال یاد شده است. اما کسانی هم بودند که شمشیر یا اسلحه‌ای در دست نگرفتند و با کار شبانه‌روز فرهنگی، کمتر از افراد یاد شده عمل نکردند و چه بسا با تمام وجود زندگی خویش را وقف کارهای فرهنگی کرده‌اند. مانند فردوسی بزرگ، فرهنگ و میراث این کشور را پاس داشتند. که به عنوان نمونه استاد پورداود را می‌توان نام برد که فرزند راستین این آب و خاک می‌باشد.

جهانگیر دانای علمی

Jahan_Elmi@yahoo.com